

Mèxic, D.F. 1 de novembre del 1954

Estimats pares i Joan: aprofito aquesta tarda ensopida i trista del primer de novembre a Mèxic per a escriure'ls. Aquesta setmana (que tot just ~~haja~~ comença) no he rebut encara carta de vostès, però no l'espero per a cursar la meua, per tal que no es produeixin espais angoïnjosos de silenci.

Amb en Vidal, només varem poguer parlar llargament un dia, perquè després gairebé no l'hem vist. Va arribar a Mèxic una personalitat francesa en el ram dels viatges, i en Rafael l'ha estat obsequiant contínuament. Ara són a Acapulco, on passaran uns quants dies.

Els nens ja comencen a parlar, amb una insistència tretzenera, del pare Noel, que per a ells és -degut a la força del medi- Santa Claus. Com cada any, o potser una mica més perquè tene^{més} recursos oratoris, fan unes comandes que posen els cabells de punta. Avui, a dos quarts de set del matí, la Glòria ha vingut al nostre llit, amb el posat transcendent d'haver arribat a una decisió, i ens ha dit: "Només vull que em porti onze coses el Santa Claus: un piano que toqui de debò, tres nines, una pissarra, un llit per a les nines, una banyera per a les nines, un cotxet per a passejar-les, un trapezi, un joc de cuina i unes balances de veres". La Teresa, que ha escoltat atentament l'enumeració, ha dit així que ^{ha} acabat la seva germana: "Jo vull tot el que demana la Glòria, però tot més gran i més maco". El Raimon, en veure la cara d'esverat que posava jo, s'ha sentit responsable i ha demanat quatre coses, només: tres carrosses (Déu

sap el que vol dir!) i un "Cadillac" en petit però que sigui del tot igual que els grans. Espero que el vellet de les barbes es farà càrrec de les coses i ens il·luminarà!

Pel desembre, quan torni en Vidal a Barcelona, procurarem donar-li un rotllo de pel·lícula, amb escenes de tots nosaltres, perquè la puguin passar amb un aparell de 8 mm. En Vidal mateix els facilitarà la manera.

Suposo, pare, que ja deu haver enviat els contes a n'en Miracle, i que podem començar l'espera, sense masses il·lusions. En Triadú no m'escriu; no en faig massa cas, perquè els llargs silencis són habituals en la nostra correspondència. De totes maneres, crec que deu estar una mica descontent dels resultats dels premis "PB", perquè dos notoris enemics seus han resultat guanyadors. Ja sé, però, o almenys ho crec sincerament, que en Triadú no és home per a deixar-se portar per aquestes petites contrarietats humanes. En Manuel de Pedrolo i en Ribera, premi i accésit respectivament del "Maragall" ja han donat el primer espectacle: en J.M. Murià, donador del premi, volia editar una "plaquette" amb els poemes guanyadors, però nd resultat que en Pedrolo i en Ribera estan barallats i no volen anar junts en una mateixa publicació. Resultat: en Murià s'ha disgustat i ara no s'editarà la "plaquette".

Veig que no s'ha parlat més de l'edició de la "Miscel·lania Carner". Hi han hagut dificultats? S'ha deixat córrer el propòsit de publicar el llibre?

Ja m'anirà informant dels atzars del premi i del llibre. Digui'm, també, si en Cruzet insisteix en canviar el títol que ha d'encapçalat els contes.

No s'oblidin d'escriure amb regularitat. Rebin tot l'amor dels seus

Rosa Piel i men